

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamesne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročitvi.

Z novim letom prične „Slov. Gospodar“ svoj 16. tečaj. Vse ostane pri starem. Naj nam toraj p. n. deležniki tiskovnega društva pa tudi p. n. naročniki ostanejo zvesti in še novih privabijo.

Deležnina znaša 5 fl., naročnina za celo leto 3 fl., za pol leta 1 fl. 60 kr., za četrť leta 80 kr. Denar se naj pošlje po nakaznicah in stari naročniki naj prilepijo dosedanje adresno ali zapišejo njeno številko.

Opravištvu „Slov. Gospodarja“.

Sveti Božič.

Če pogledamo v pratiko, najdemo na sveti večer godovno svojih prvih staršev Adama in Eve. Ni-li to pomenljivo? Danes Adam, jutri Kristus — drugi Adam! Danes Adam, oča človeškega rodu, jutri Kristus, oča prerojenega človeškega rodu; danes Adam, ki je po svoji nepokornosti smrt človeka prouzročil, jutri Kristus, ki ga je po svoji pokorščini rešil grešnih spon, ter mu zaslužil milost božjo. Tako sledi Kristus za Adamom, kar nas opominja na besedo sv. apostola Pavla: „Kakor je po pregrehi enega nad vse ljudi obsojenje prišlo, tako tudi po pravičnosti enega nad vse ljudi opravičenje življenja.“ (Rim. 5.)

O vesela noč! zakaj prav današnja noč se je rodil Izveličar celega sveta. Pri njegovi zibelki pojejo angelji božji, jegovega rojstva se veseli človeški rod in celo neumne stvari bi morale poskakovati in radovati se, ker psalmist prepeva: „Veselite se nebesa in raduj se zemlja; giblji se morje in kar ga napolnjuje, veseli se polje in vse, kar je na njem; takrat se bodo radovala vsa drevesa v gozdih.“ — „Reke naj ploskajo z rokami, ob enem naj se gore radujejo pred Gospodovim obličjem, ker pride sodit zemlje!“ — (Ps. 95 in 97.)

Do svete noči ni bilo veselja na svetu doma. Kdo bi tudi zamogel vesel biti, ker je Bog člo-

veka izpodil iz vrta veselja, ter je pri rajskih vratih postavil angelja Kerubima z plamtečim mečem, da bi varoval pot k drevesu življenja. Danes pa se rodi sv. Božič, ki je zavarovana vrata sam zopet odprl, drugače bi ne mogel desnemu razbojniku obetati raja, rekoč: „Resnično ti pravim, še danes boš z menoj v raji!“ Izveličar nam podaja zopet sadu od drevesa življenja, ker sv. Dub pravi: „Zmagovalcu bom dal jesti od drevesa življenja, ker je v raji svojega Boga.“ (Razod. 2.) — Kdor se ogiblje drevesu življenja, kako zamore živeti in veseliti se božičnih praznikov? Segajmo za sadjem, ki visi na ovem drevesu, da živimo! —

Človek se ni mogel razveseliti na svetu, ker se greha ni mogel iznebiti. Podedovani greh ga je tako strašno težil, da je na glas kričal: „Kdo zamore očistiti spočetega iz nečistega semena? Nisi li Ti sam?“ In res, Bog sam je prišel to noč na svet, da bi človeka greha očistil, ker je angelj Jožefu rekel: „Jožef, sin Davidov, ne boj se vzeti Marije; rodila bo Sina, in imenuj ime njegovo Jezus, kajti on bo odrešil ljudstvo svoje od jihovih grehov.“ (Mat. 1.) — Kdor se svojih grehov ni spovedal, temu ne moremo vošiti veselih svetkov!

Pred je obdajala zemljo dolga žalostna noč nevednosti in nevere; prava egiptovska tema; t. j. taka strašna noč, kakor je bila kedaj v Egiptu, ko je Bog Faraona kaznoval, ker ni pustil izraelskega ljudstva iz dežele. Takrat je bila ondi „tako gosta tema, da bi se bila dala tipati; človek ni videl človeka; in nihče se ni ganil iz mesta, kjer je bil.“ (II. Mojz. 10.) Pa današnja noč se je grešna tema razkadila in v strašni noči nevere se je zasvetila luč večne resnice. „Beseda je meso postala — bila je prava luč, ktera razsvetljuje vsakega, kateri pride na svet.“ (Jan. 1.) Kdor pa pri belem dnevu „temo boljše ljubi, nege luč“ (Jan. 3.), kako bi se veselil Božiča?

Človek je v temi zgrešil pot v nebesa in ni mogel priti do Boga. O kako daleč se je zašel! „Adam, kje — kje si!“ Pa danes se je na nebesih pokazala zvezda, ki je kazala modrim pravo pot, da so zopet našli svojega Boga. „Kedar je bil Jezus rojen v Betlehemu, glej, so modri prišli iz Jutrovega v Jeruzalem, rekoč: Kje je novorojeni kralj judovski? Zakaj videli smo njegovo zvezdo na Jutrovem, in smo ga prišli molit.“ (Mat. 2.) Zgodilo se je to noč, kar je rekel prerok: „Zvezda bo izhajala iz Jakoba.“ — O vesela noč! Kdor vidi vozko pot, ki pelje v nebesa, pa hodi po široki poti, ki pelje v pogubljenje, je-li moder?

Umr! boš! Po grehu je človek zapadel večni smrti in pogubljenju. Kakor nekdanj Izak bil je zvezan z vrvjo greha, ter že pripravljen, da ga umori nož božje pravice. „Ko je bil Abraham zvezal Izaka, svojega sina, in ga je položil na altar vrh grmade, je stegnil roko in za meč prijel, da bi zaklal svojega sina.“ (I. Moz. 22.) Pa poglej čudo! Angelj božji zadržal Abrahamu roko, da ne stori svojemu sinu nič žalega. „Abraham pa je vzdignil svoje oči in zagledal je za seboj ovna, ki je za roge med trnjem tičal, in ga je prijel, ter daroval v žgavno daritev mesto svojega sina.“ Čujte veseli glas: To Jagnje, ki je mesto nas bilo zaklano na Kalvarijski gori, se je danes v Betlehemiški štatici porodilo! Sv. Avguštin namreč govori: „Koga drugega pomeni oven, če ne Jezusa, kojega so Judje, preden so ga na križi zaklali, s trnjem ovenčali.“ (De Div, 16, 32.)

Poklekimo pri jaslicah zraven presrčne matere Marije in sv. Jožefa in ponižno molimo sv. Božiča, učlovečenega Sinu božjega. Prosimo vsemogočno Dete božje, ter recimo: Ker je o sveti Jezusek, „Tvojega usmiljenja zemlja polna,“ oglej se na slovensko katoliško ljudstvo in oblagodari ga, da ostane zmiraj verno in pobožno. Bogu bodi slava na višini, in mir Slovence, ker so dobrega srca! Slovenci si delajo ob Tvojem rojstvu po hišah „Betleheme.“ Ti, o sveti Božič, pa veš, da ni pravi Betlehem, kjer Tebe ni; obišči tedaj vse slovenske rodbine in podeli jim milosti, kojih Te prosijo; mimo nobene še tako borne hišice ne hodi. Tudi odličnih gospodskih Slovencev, ki sicer vejo, kje se rodiš, a v djanji pa te ne poiščejo, ne pozabi, da se jim vrne prvotni duh, ki so ga nekdanj od svoje — pobožne slovenske matere se navzeli!

O majhno Dete, veliki Bog! Prav trije slovanski vladarji na jutrovi strani so, ki so ločeni od cerkvene edinosti prave rimske Tvoje cerkve, car ruski, knez srbski in bolgarski. Naj jim vendar, Te prosimo, o Gospod, skoraj prisije zvezda, — luč prave katoliške vere, ter jih pripelje k zibelki Tvoji!

Dr. Kr.

Gospodarske stvari.

Kako bi gospodinja naj skrbela za zdravje pri hiši.

I. Zdravju neobhodno potrebno je, da gospodinja svojim čiste, zdrave in tečne hrane podaje. Enako treba, da so postelje čiste, in da je poprek v vsej hiši vse snažno in lepo. Razen tega še je mnogo drugega potrebno; treba namreč skrbeti za zobe, lasé, polt, oči in poprek za vse telo.

Zobe treba vsako jutro s svežo (friško), ne premrzlo vodo, in po jedi vsikdar z mlačno vodo, izprati; tudi ne sme manjkati ščetke za zobe. Vsako leto enkrat (tudi večkrat ako potrebno), naj da svoje in svojih otrok zobe pri pametnem zdravniku pregledati ter popraviti, kar ni v redu. Votle zobe moramo posebno marljivo čistiti, da neugodno ne vonjajo. Jedi, ki so mej zobmi ostale, treba iztrebiti z lesenim mehkim zobotrebcom, a nikdar ne z iglo, nožem ali vilicami. Manjkanje zob (posebno prednih) grdi ves obraz; treba si je tedaj umetnih napraviti dati. Ako komu vseh zob manjka, naj si tedaj umetnih napraviti da. Ako komu vseh manjka, naj si naroči celo umetno ozobje, s katerim se baš tako lahko je, kakor z lastnim. Za možke lase je lahka skrh. Vsak dan treba glavo (vendar ne takoj ko smo vstali) s svežo vodo izmiti, ter praha in luskin z glavnikom in s ščetko osnažiti.

Zelo težko je ženskam svoje lase v redu imeti, posebno dolge in goste; one potrebuje mnogo časa s pletenjem las. Nekedaj so tudi možje nosili kite, in to je bilo baje „lepo!“ Mi pa želimo in upamo časov, ko bodo tudi žene imele „kratke lase“. Dokler pa ostane zdanja šega dolgih las, dotle bodo morale, se ve da, gospodinjne skrbeti si za prav dolge in goste lase. Uže pri novorojenci treba za lase skrbeti; glava mu se mora pridno izmivati ter pazljivo osuševati, kajti luskin in prah dušijo lasno rast. Glave ne kaže toplo pokrивati. Lasje rasto najlepše, če je glava razkrita. Za česanje je potrebno redkega glavnika, kajti paziti se mora, da si las ne iztrgamo. Ko smo uže z redkim glavnikom lase vredili, takrat še s gostejšim praha in luskin počesemo, in na zadnje s ščetko ogladimo lase. Suhe lase, posebno dolge in goste, treba s čistim navadnim oljkovim oljem namazati, da jih je lažje česati in da se ne trgajo. Luskin se odpravijo, ako se glava in lasje namažejo z dvema rumenjakoma, ali žolčakoma zmešanima s sokom ene citrone; polu ure kesneje treba glavo s čisto vodo izmiti. Lase žgati je škodljivo.

Čem večkrat lase strižemo, tem gostejši bodo. Tudi dolgi lasje baje rasto, če jih vsak mesec pri končicah malo odrežemo. Rast las pa gotovo pospešuje umivanje z močno nahmelenim olom (pivom), posebno če še je v njem pirničnih kore-

nov. Pravijo tudi, da je goveji mozeg in umivanje z vinom koristno lasem.

Polt (tên) je koža (katere ne pokriva) obleka na rokah, obrazu, vratu in tilniku. Za olepšanje polta so izmišljena razna sredstva, koristna in škodljiva. Poglavitna reč je snažnost kože; vsa druga nenaravna in umetna sredstva so zastoj. Umivanje kože s flanelno capo ali gobo, z mnilom in vodo najbolj kaže. Če nam je vroče, ako se potimo in takoj ko smo iz postelje vstali ne smemo se umivati. Na dan je potrebno večkrat se umivati, posebno po leti, po težkem delu. Pred jedjo se moramo vsikdar umiti, posebno roke. Namesto mjila je moči tudi mehko kuhani krompir rabiti za umivanje. Ko smo se umili, treba popolnem posušiti se ter ne iti ne na mrzli zrak, pa tudi ne k vročej peči, da nam ne postane hrapava koža. Dobro in celo potrebno je, da se vsak večer, predno spat gremo, čisto umijemo. Ogrčava (mozoljasta) koža se z mazilom (pomado) iz kumare (murke) namaže. Tudi z umivanjem jagodične — rožnate — bedrenčeve vode odpravimo ogorce (mozolje). Izpokanim rokam in poprek nesnažnemu poltu je koristno baje tudi mandeljnovo mleko, pomešano z malo kapljicami benzoč-ove omake (tinkture). Hrapave roke treba mazati z oljkovim ali mandeljnovim oljem, in s kakaovo mastjo (Kakaobutter). Ako si znojni in zaprašeni takoj umivamo obraz, ali če se naglo razhladimo, tedaj se potnice (znojne luknjice) na obrazu prehitro stisnejo, in prah ostane v njih. Na obrazu pa vidimo mnogo črnih nesnažnih pik, katerih se je moči iznebiti, ako nad soparom bezgovega cvetja, skuhanega v mleku, držimo obraz in zatem se z mehko belo ruto obrišemo.

(Konec prih.)

Za gozde, loge ali lese je treba boljše skrbeti.

II. Pogozdovanje ali zarezanje novega gozda vrši se na trojni način. Prvi način je, ako ne posekamo gozda popolnem in do golega, ampak mu pustimo tu pa tam nekaj dreves za seme. Ta način je dober; kajti ako do golega hosto posekamo, zaraste v par letih toliko trave in grmovja, da stane poznejše obdelovanje zemljišča ondi preveč dela in stroškov in drugo tudi nič prav rasti neče. Drevesa za seme pustijo se nekaj let in potem polagoma posekavajo, namreč takrat, ko je mladi les začel uže kvišku vlahjati. Naenkrat vseh dreves za seme puščenih podreti nikakor ne kaže.

Drugi način je, da se drevesnega semena ondi poseje, kder hočemo dobiti gozd. Ta način pa jako rado spodleti. Vendar se ga je treba tu pa tam lotiti. V to svrho nekateri zemljo prekopljejo in v njo semena vsejajo s kakšno jarino vred. Drugi narejajo jame ter v nje polagajo seme. Zopet tretji izkapajo jarke po 15—20 centimetrov široke in zagrebajo v nje seme. Nekateri polagajo na zemljo smrekove, hojkove in borove storže; ko te solnce razgreje, izpada seme.

Tretji način je zasajanje gozdnih drevesc. Teh si moramo ali sami v drevesnicah vzrediti ali jih od koga nakupiti. Za drevesca se napravijo luknje z železnim ošpičenim in težkim orodjem. V luknje se drevesca povtikajo in v luknji zemlja stisne s tem, da se zraven nje z železnim drogom v zemljo dregne. Nekateri sadijo drevesca tako, da z motiko tratnico odtrgajo, jo obrnejo in v njo potem luknjo napravijo, v luknjo pa drevesce posadijo. Če se v mladi nasad hodi kosit, mora kosec biti opazen, da mladih drevesc ne poreže. Živina se ne sme past vganjati. Če mraz škoduje, moramo poležena drevesca popraviti in v zemljo stisniti. V suši je dobro zamakati ali napajati. V 15—20 letih pozneje se nasad strebi, t. j. prepogosto drevje izseka.

Bolenje na parkljih dobi goveja živina, ako jo po zimi na pašo gonimo, ali sploh več časa zunaj hleva po vlažnih in mraznih tratah okolo hoditi puščamo. Tako trdijo skušani živinorejci!

Vino letošnje zavoljo obilne kisline uže pretakajo; droži je veliko. Pretočeno vino pa hitro boljši okus in barvo dobiva.

Dopisi.

Iz Ptujja. (Okrajni zastop) je dne 12. dec. t. l. zopet zboroval. 1. Predložil se je okrajni predračun za leto 1882 in bil je bez prigovora soglasno sprejet. V njem so okrajni prihodki navrženi na 69.230 fl. in sicer: Gotovine v blagajnici bilo je meseca oktobra, ko je odbor predračun bil sestavljal, 32 fl.; pri davkariji ima okraj za tekoče leto dobiti še 21.999 fl. in od prejšnjih let še 3581 fl.; za leto 1882 pa 37145 fl., kot 25% od vseh neposrednih dač. Dalje 1845 fl. od deželnega odbora kot podporo za ceste in to še za tekoče leto. Od v najem danega Borlskega mosta najemščine za poslednjo četrt tekočega leta 836 fl. in za 1882. leto 3346 fl. Mostninske gotovine bilo je v blagajnici 432 fl.; in izvanrednega prihoda utegne biti 12 fl. Stroški pa so navrženi na 62615 fl., med temi so vračunjena razna plačila še za poslednje tri mesece tekočega leta v celosti 12533 fl.; na deželni šolski fond gre 10400 fl. za ceste 27375 fl.; ptujскеj občini dava se podpore za gimnazijo 500 fl. za nastavno obrtniško šolo 120 fl.; na dve štipendiji za učiteljske pripravnike ena po 150 fl. ena pa po 100 fl.; dalje 160 fl., kot nagrada za one učitelje na deželi, ki se odlikujejo v sadjoreji in bčelarstvu; stroški za gasitev ognja znašajo 110 fl., za pisarnične sobe in shrambe 236 fl., za okrajnega inženirja, živinskega zdravnika, tajnika, pisarničnega slugo s pisarničnimi stroški vred 1955 fl.; za nakupljenje bikov 200 fl.; za vračitev okrajnih siromakov 100 fl. za odpravljenje potepuhov in na razne stroške 400 fl.; potni stroški v cestnih in okrajnih zadevah 400 fl.; za obrambo Dravskih bregov 517 fl. Nazadnje še potroški za Borlski most in sicer:

dače prihodnine in dohodnine 200 fl.; na tem mostu ima še okraj dolga 23050 fl. Od tega bo se v letu 1882 odplačalo glavnice 6000 fl., in na obresti s kolki vred šlo bo 1159 fl. Po tem takem bo še ob konci leta 1882 na mostu 17050 fl. dolga ostalo; in če bo vse to tako šlo, kakor je v predračunu navrženo, bode ob konci leta 1882 vsega okrajnega dolga 10435 fl., v kojem pa je že ves dolg na rečenem mostu vrajtan.

Po soglasno sprejetem predračunu prešlo se je na drugo točko dnevnega reda in predložile so se prošnje onih občin, koje potrebujejo nad 20% občinskih priklad. Enim izmed teh dovolile so se popolnoma kakor so njih bile želele in sicer sledečim: Bregu, Brestju, Dravcem, Gori, Kicarju, Spubljam in Selu po 30 %; enim pa ne popolnem in to sledečim: St. Bolfanku dovolilo se 25 (mesto zaželjenih 30); Hajdini 30 (mesto 35); Janžovcam 25 (m. 35); Sv. Janžu 30 (35); Sv. Lovrencu na Dravskem polji 35 (38); Najsperku 25 (30); G. Pristavi 30 (35); Ptuj 25 (30); Slovenski vesi 30 (35); Stopercam 40 (48). Občini Podvinskej se je dovolila prošnja: razdeliti si pašnike med one posestnike, ki imajo na to pravico; tudi se je potrdil okrajni račun, kojega je pregledal na to izbrani odbor. Naposled stavita še gg. Koser in Žitek sledeči za mesto Ptuj, Šavničko dolino in Mursko polje velevažni predlog: Slavni okrajni zastop naj sklene: da se ima okoli dva kilometra dolgi del okrajne ceste čez „Grabšinski breg“ preložiti, in da se okr. naloži: naj se zavoljo pripomoči sporazume z okrajnim zastopom gornjeradganskim in ljutomerskim; in naj se po razmeri doseženega sporazumljenja oglasi pri deželnem staviteljskem uradu, da ta napravi načrt in preračuni stroške; pri deželnem fondu pa zaradi postavne podpore, in naj se v bodočej skupščini o uzpehu zadeve poroča. Ta predlog bil je soglasno sprejet. Ravno tako tudi drugi Žitkov predlog: okrajni zastop naj privoli „podpornemu društvu za siromašne pa pridne učence na deželnej gimnaziji v Ptuj“ za šolsko leto 1882 iz okrajne blagajnice 100 fl. podpore. Nazadnje zapita še Pisk g. načelnika, zakaj še se pre ni „poflaštral“ tisti del ceste od Vojskovega „Hotela“ do Grajenskega mosta. Ta pa ga je dobro zavrnil rekoč: Dosta je reči, ki še so boljše potrebne pa se ne morejo vse naenkrat v red spraviti, ker je v blagajnici pogostem suša; na to še okraj labko čaka in naj se potrpi, vrh tega je dotični del ceste dal dobro navoziti, da si sprehajajoče Ptujčanke nebi preveč zblatile črevljičkov, druge sile in nevolje pa pri tem tako ni. In s tem je bilo zborovanje pri konci.

Iz Murskega polja. (Letina, močni potepuhi). Letino 1881 smemo le k srednjim prištevati. Pšenica in rž je le slabo plenjala, ječmen je bil malo na boljšem, to pa se reče le samo o zimskem ječmenu, ovsja je bilo slabo, turšica srednja, ajde krompirja zelja in repe je bilo dovolj,

najbolje rodovitno pa je bilo proso: pravijo, da, kakor je bilo letos proso, tako bode drugo leto žito (rž), mogoče je, nadejati pa se ne moremo zelo kaj dobrega, ker smo ozimino večjidel v blato posejali. Bog nam daj boljše prihodno leto, saj smo ga potrebni, samo vredni ne. — Naša mladina je močno razuzdana, posebno pa fantje, kateri res mislijo, da jih ne more nikdo več strahovati. Pred enim mesencem so nekteri iz Vučje vesi dva pa iz Hrastja, enemu posestniku v Vučji vesi gruške odnesli, drugemu grozdje, eni posestnici pa drva, da so si ogenj kurili, čeravno še ni bila taka zima. Tote ptičke so precej vjeli, in sodnija je vse pozaprla. Pa kaj to pomaga! Ko so prišli iz zapora domu, rogovilili so po vasi, da je bilo strah, kričali in kleli, ter se grozili, da si bodo že napekli pa res. Minol je morda že mesenc dni, ko se zasliši med vašani, da so vaški paglavci enemu posestniku dvojne šajterge (tolige) v studenece vrgli, dvema pa slame notri naphali, ali to še njim ni zadostovalo; zopet so prvemu plev in glavlin v studenec nasipali. Tudi zdaj so je sodniji izročili, ktera naj bi nje prav ostro kaznovala.

Iz Šoštanjkega okraja. (Proračun; spomin dr. Bleweis-u.) Dne 12. decembra imel je naš okrajni zastop svojo redno občno sejo, v katerej se je proračun za bodoče leto obravnaval. Iz tega posnemljemo, da nas vzdržanje cest blizo 6000 fl. stane, lep denar, kateri bi lahko po večini v žepih davkoplačevalcev ostal, ako bi občine za vzdržanje cest skrbele, kakor se je to preje pred vpeljavo okrajnih zastopov godilo. Za povzdigo živinoreje dovolilo se je 400 fl. in sicer: 300 fl. za nakup lepih plemenskih bikov, 100 fl. pa za darila pri razstavi goveje živine, katera se ima bodoče leto za naše živinorejce prirediti v njih spodbujo. Celi proračun znaša okolo 9500 fl. za katerih pokritje se je 26% priklade naložilo. Pri občinskih proračunih se je zapazilo, da nekatere občine prevelike priklade imajo — do 40% — in ni se tedaj čuditi, ako se v teh slabih časih črez prevelike davke toži. Konečno se je gosp. Ivan Vošnjak umrlega g. dr. Bleweis-a v gorkih besedah dostojno spominjal, njegove zasluge, ki jih ima za ves slovenski svet, povdarjal, ter predlagal: okrajni zastop naj spomin prvega buditelja Slovencev stem časti, da se vsi navzoči udje od svojih sedežev vzdignejo — kar se zgodi — dalje naj se pa blagej Bleweisovej vdovi v imenu celega okraja naj globokeje sočutje izrazi, kar se tudi z živahno zadovoljnostjo sprejme.

Iz št. Jakobske fare v Rožu na Koroškem. Dne 7. t. m. umrl je tukajšnji g. nadučitelj Rudolf Vucela še le v 39. letu starosti svoje in po dolgoletnem bolehanji. Pokojni zaslužil si je po neumornem svojem delovanji hvaležnost obširne fare in velike občine naše. Podučeval je našo mladino z neprestano gorečnostjo in izvrstnim uspehom in smemo ga postaviti kot uzor učiteljem

našim. Akoravno skozi pet dolgih let bolehen, svojih dolžnosti nikdar zanemarjal ni; komaj je lezel, a v šoli je bil vedno krepkega in veselega duha, pravi zadovoljni in srečni oča sredi velike svoje šolske družine. Njegove velike zasluge pa je vedela tudi ceniti cela naša občina; spostovan bil je vsestranski, v politiko ni se umešaval in našim narodnim podvzetjem ni bil tako odločen nasprotnik, kakor je velika večina učiteljev naših; bil je tih in miren človek. Hvaležnih src našel je obilo, to je pričal velikanski pogreb, kakoršnih je naša fara le malo videla. Kdor je le mogel, prihitel je blagemu možu izkazati zadnjo čast. Tudi tovariši njegovi, ki so ga jako čislali, došli so od blizu in daleč v mnogobrojnem številu k pogrebu izbornega svojega tovariša. S tužnim srcem izročili smo truplo predragega ranjkega materi zemlji in solze polile so nas, ko so naš častiti g. župnik Fr. Barborič v milem, do srca segajočem govoru omenjali njegovih križev in težav, njegovih čednosti in poslednjih trenutkov. Končali so svoj govor tako le: „Umrl si kakor pravi kristijan, zato tudi trdno upam, da si dosegel venec večnega življenja. Gospod te je čez veliko postavil, ker si mu bil v malem zvest, vzel Te je iz doline solz v večno veselje.“ Ni ga bilo videti očesa, ki bi se ne bilo solzilo, ko so govornik v imenu vseh navzočih vzeli od vrlega moža slovo — za vselej. Bodi ti lehka zemljica domača vrli mož! Slednjič pa so mu tovariši — učitelji zapeli nagrobnico — nemški, kar nas je jako iznenadilo. Vse molitve in nagrobni govor vršile so se v našem domačem jeziku slovenskem, toraj je bilo pričakovati, da bodo naši učitelji vsaj premislili te okoliščine in svojo staro mržnjo do slovenskega jezika pustili zunaj pokopališča, ter da bode sledilo na slovenski govor tudi slovensko petje. Odkritosrčno rečeno, nismo pričakovali od strani naših učiteljev takošnje in tolike breztaktnosti. Sicer se tukaj sploh govori, da je pri pogrebu navzoči J. V. učiteljem odločno zapovedal, da se mora le nemški peti in učitelji so se mu vdali. V obče pa omenjeni ni prijatelj naše slovenske občine in narodu slovenskemu sploh. Ni li tako ravnanje brez taktno? V kratkem hočemo o tem Valentiniči in njegovih velikanskih duševnih zmožnostih nekoliko več izpregovoriti, da bodejo čestiti bralci „Slov. Gospodarja“ tega moža bolje izpoznali.

Narodnjak.

Iz Gornje Savinjske doline. (Odgovor.) Zadnja številka „Slovenskega Gospodarja“ prinesla je v „Raznih stvarih“ vest, da — sodnijo predstaviti nameravajo iz Vranskega v Brašlovce in iz Gornjega grada v Mozirje. — To je vprašanje, na koje odgovoriti, zdi se nam potrebno, in to namreč, kar se druge premembe tiče. Častiti čitatelji „Slovenskega Gospodarja“, kterim je Gornjegradski okraj znan, bodo gotovo v prvem hipu razsodili, da bi se po takej prestavi

sodnije večini prebivalcev okraja velika nepravilna godila, ter se jim na tak način pot do sodnije zdatno, da, nekterim občinam celo od 7—9 ur podaljšala, kar bi bilo gotovo napačno. Pri prestavi sodnije naj bi se gledalo na blagor vseh prebivalcev okraja, kar se le zgodi, če se postavi sodnija okraju na središče, katero pa je — Ljubno. Zategadelj odločno odgovarjamo na vprašanje „Slovenskega Gospodarja“ — Ali to res kaže? — da nikakor ne! Častite slovenske poslance pa nujno prosimo, naj bi v slučajih prestave sodnije iz Gornjega grada ne za Mozirje, ampak za Ljubno se pri dotičnih krogih zanimati blagovolili. Opomnja. Uredništvo se ne odloči v tej reči na nobeno stran, ampak daje prostora vsem, ki se za ovo vprašanje zanimajo; kajti mnenja in težnja so različna, in drugače tudi biti ne more.

Iz Ljutomera. (Gospodarska podružnica) ima sejo na Janževo 27. t. m. ob pol 9. uri predpoldne v realki, ter vabi vse gospodarje ljutomerskega okraja, da se te seje obilno udeležijo. Načrt: 1. Prebranje zadnjega zapisnika in naznanitev dopisov. 2. Poročilo o letošnji razstavi za goveje živine. 3. Račun za l. 1881 in volitev pregledovalcev taistega. 4. Volitev dveh zastopnikov k 58. občnemu zboru gosp. družbe v Gradci dne 19. in 20. januarja 1882. 5. Pristop novih udov in razni nasveti. — Po seji ima vinorejsko društvo svoje zborovanje, v katerem se reši vprašanje, na koliko odsekov se imajo gorice našega okraja razdeliti, in ob enem se bode vršila volitev nadglednikov za posamezne odseke zastran trtne uši. Glede na važnost stvari, zadevajoče vino- in konjerejo, pozivljejo se posebno še vsi gosp. župani našega okraja, da pristopijo kot udje v našo podružnico. Posebno opozorujem vse gospodarje na nevarnost trtne uši, ki nam žuga od sosednih okrajev; moramo biti res jako previdni in pazljivi, da se ognemo nesreče, kajti dvakrat nesrečen, kogar nesreča iz nenada nalleti! — J. K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Koroški Slovenci stopajo na beli dan; velika srenja sv. Jakopska v Rožnem dolu prosi pri deželnem šolskem svetu, naj se slovenska deca slovenski podučuje, a ne v nepoznatej nemščini, ta se naj od 4. šolskega leta naprej uči kot učilni predmet; 6 županov je šlo cesarskega namestnika v Celovec prosit, naj v Borovljah pri davkariji nastavi slovenščine zmožnih uradnikov, in v Celovci bode v novem letu izhajal političen list „Mir“ vsaki 1. in 15. den v meseci. Takšnega lista, še bolje tednika, bilo je uže davno treba. Hvala Bogu in dotičnim narodnjakom! Koroška še slovenstvu ni zgubljena! — Državni zbor je sprejel popravljeno vojaško postavo kmetom, bogoslovcem, dijakom, učiteljem

na precejšnje olajšavo. Zavoljo vsem Judom in liberalcem nepovoljnega novega denarstvenega zavoda „Länderbank“ ali deželne banke so nemški liberalci hudo se nasajali na ministra grof Taaffeja in pri tej priliki resnico za nos vodili, pa bilo je zastoj, vlada je postopala vselej postavno in pošteno, in pravoč je, da je sedaj grof Taaffe pri cesarji še več veljave dobil. Sedanje ministerstvo namerava zanaprej odločneje krenoti na konservativno stran. Na to kaže tudi predlog njeni zadržani odpisovanja dače, kedar zemljišča škodo trpijo po toči, povodnji, ognji itd. Bog daj, da bi ta postava brž sprejeta bila; kmetskemu ljudstvu bo na veliko korist. Predno so poslanci na praznike domov odšli, naprosili so vlado, naj ostreje ravna zoper potepuhe. V gosposkej zbornici še konservativci nimajo trdne večine, manjka jim še 11 glasov; to se je pokazalo v tem, da je bil g. Lienbaherjev predlog, naj se 5letna šola spremeni v 6letno, in tako stroški zdatno zmanjšajo, zopet zavržen z 72 proti 62 glasom. — V Pragi je policija ugrabila 15 socializmov. — Deželni zbor štajerski bo naglo baje sklican, da se popravi „theater“ v Gradci, ter ne pogorijo Gradčanje v njem, kakor Dunajčani v „Ringtheatru“. — Katoliško društvo gorenje-avstrijsko tirja, naj se zoper prepovedano freimaurerstvo ostro po postavah postopa. — Srbi v Karlovcu so izvolili novega patrijarha, namreč škofa Živkoviča; ta utegne potrjen biti, čeravno Magjarom ni popolnem dovoljen. — Krivošijani v Dalmaciji se branijo biti vojaki. Fml. Jovanovič, namestnik dalmatinski, jih je obkolil s 4 bataljoni. Do morja ne morejo več. Slišati pa je, da hočejo v Črnogoro izseliti se.

Vnanje države. Nemški cesar in njegov Bismark strahu pred liberalci in socialisti popuščata od preganjanja katoličanov. Pogajata se zopet s papežem in sta voljna pripustiti, da izpraznjene škofije dobijo zopet svoje pastirje. — Rusi z Berolinskim mirom niso zadovoljni in uže sedaj pravijo, da hočejo njegove pogoje ostreji hitreje ko mogoče, t. j. turško cesarstvo mora vsaj v Evropi uničeno biti. Kdor bo hotel braniti, temu se grozi Rus z vojsko. — Rumuni se kujajo zoper Avstrijo in delajo, kakor da se niti vojske zoper nas nebi bali; to kaže, da imajo za seboj močne zaveznike, naročili so 400 novih Kruppovih kanonov. — Črnogorci so tudi nekoliko srditi na nas, ker smo vzeli Hercegovino, katero si pa oni svojijo. — Turški sultan se pa boji, da ne bi izgubil Egipta in drugih dežel v Afriki. Zato pošilja tje ogleduhov ščuvati zoper Francoze, ki so vzeli Tunis. V Egiptu bila je zopet rabuka in upor nezadovoljnih vojakov zoper vicekralja. — Italijanski vojni minister zahteva novih 144 milijonov za vojne potrebe. — Francoskega Gambetta nadlegujejo socialisti in očitajo njemu in njegovim tovaršem takih omazanih reči, da ne utegne preganjati katoliške Cerkve, kakor je

sprva obetal. — Na Švicarskem so pri volitvah v Freiburgu zmagali katoliški možje. To liberalce in freimaurerje tako skli, da hočejo volitve neveljavne proglasiti in škofa pred, se vé, freimaurersko sodnijo pozvati. Lepa svoboda!

Za poduk in kratek čas.

Čitalnica mariborska.

(Govor g. profesorja Majcigerja ob 20letnici čitalnične.)

VI. Kri se je bila v trupu čitavničnem spridila, treba je bilo transfusije nove krvi v onemogle ude tega telesa. A kje najti tako pogumnega in razumnega zdravnika.

In tak zdravnik se je našel v rodoljubnem gosp. dr. Dominkušu. Njemu se je posrečilo, skoraj že mrtvo društvo zopet oživiti in z letom 1878 se je čitalnica, rekel bi, zopet k novemu življenju probudila in deluje krepko, kakor v letih svoje mladeniške dobe.

Preselila se je čitalnica zopet v Šramelnovo hišo, kjer je leta 1878 dne 24. jun. napravila prelepo besedo na čast razkritju Slomškovoga spomenika v stolni cerkvi.

Tako je bilo tedaj po mnogoletnem trudu dovršeno, kar je bilo leta 1865 pričeto. Koliko zaprek, slavna gospoda, je bilo premagati, in sicer dostikrat od strani, od katerih bi se zaprek še nadejati ne bilo. Pa premagano je in spomenik stoji in je priča slovenske sinovske hvaležnosti in slovenskega uma in dlani. K ti besedi je prišlo mnogo odličnega slovenskega sveta. Ali, žali Bog, slavna gospoda, Slovenec obrača, nekdo drugi pa obrne. Vse veselje pri ti besedi je splavalo po Dravi, ker je v zadnjem trenutku Mariborska gosposka besedo prepovedala in celo Čitalnično društvo razvezala.

Le eneržiji in odločnemu postopanju dr. Dominkuša in dr. Ipavica se je bilo zahvaliti, da je viša oblastnija v Gradci to razpustitev opozvala.

Slednjič se je Čitavnično društvo preselilo zadnje jesen v sedanje prostorije pri gospodu Greinerju, v katerih je med drugimi že dve večji besedi priredila, jedno Vodniku na čast, napravljeno od slovenskih dijakov tukajšnje gimnazije, a drugo 8. majnika t. l. na proslavo Njega visokosti cesarjeviča o priliki srečne poroke z princesinjo Štefanijo.

Tako je delovala, slavna gospoda, in deluje skozi 20 let Mariborska čitalnica na polji slovenske zavesti in mile materinščine.

To delovanje, da-si tudi samo na sebi oddaljeno od vse politike, vendar ni ostalo brez važnih nasledkov na političnem polju.

Slavna gospoda! kdor je gledal volitve v deželni zbor leta 1861 in one 1867, ta pozna ogromno razliko med obema. Tam nobenega slovenskega kandidata, volilni možje brez vsakega

vodstva, brez vse zavednosti svojih pravih potreb in koristi, volijo prvega, ki se jim ponudi, ne gledé na njegovo sposobnost, ne vprašaje, ali hoče in more koristiti slovenskih volilcev zagovarjati in zastopati, in ali ima sploh srce za reve in potrebe ubogega slovenskega ljudstva. Tu možato postopanje in odločno potegovanje za slovenske kandidate, ki so bili tudi z veliko večino izvoljeni. Gotovo je bila ta živa zavest, to možato potegovanje za narodne kandidate, če tudi le posrednja zasluga naše čitalnice. In kakor v Mariboru, so zmagovali tudi na drugih voliščih slovenski kandidatje po slovenskem Štajerskem. Narod je bil po čitalnicah predramljen in probujen, in Mariborska jim je bila na slovenskem Štajerskem vzgledna mati, po kateri so se druge kakor hčerke ozirale in ravnale. Kmaló so se jele po drugih mestih čitalnice snovati in rastle so kakor spomladi mile vijolice iz mrtve ruševine. Napravile so se čitalnice v Celji, Ptuj, Ljutomeru in po drugod, ki so učile in budile narod, kakor njihna prednica v Mariboru.

Pa tudi na slovstvenem polju, slavna gospoda, ima Mariborska čitalnica svoje posebne in znamenite zasluge. Znan Vam je, častita gospoda, zlata vredni slovstveni zavod „Matica slovenska“ v Ljubljani. Ta preimenitni slovstveni zavod ima svojo korenino tukaj v Mariborski čitalnici. Kako se je prva misel ali ideja Matice izrodila, tega danes, slavna gospoda, ne gre razlagati, predaletč bi moral segati. Samo nekoliko naj povem. Že leta 1862 na jesen, se je tukaj podpisalo 40 Mariborskih čitalničarjev, ki se zavežejo, da postanejo tudi udje bodoče Matice Slovenske, in sicer večinoma ustanovniki, kateri plačujejo po 50 gl. na enkrat za vselej, ako se bo Matica ustanovila. Na podlagi ravno tega podpisa, slavna gospoda, in te obljube je začel preblagi narodnjak dr. L. Toman svoje delovanje in snovanje Matice Slovenske. (Dalje prih.)

Smešničar 51. Popotnik se dá na brodu čez vodo peljati. Ker je voda silno velika bila, vpraša brodnarja: „Ali še tukaj pri prevažanju nihče ni v zgubo prišel?“ — „O, še nikdar ne!“ odgovori brodnar, „moj brat se je pretečeni teden utopil, pa smo ga dan pozneje vendar zopet našli.“ F. Marinič.

Razne stvari.

(Častno srenjčanstvo) prejel je od Vranskega trga g. Haas okrajni glavar celjski.

(Mater ustreliti) je hotel J. P. v Šalincih pri Ljutomeru, toda strel je obtičal v dverih, na kar se je sin hotel sam sebe umoriti pa so mu zabranili.

(Narodni mariborski advokati) začeli so slovenske vloge pri sodniji vlagati, na kar je nek dopisnik kaj tužno začel cviliti v „Tagespošti.“ Slava vrlim narodnim advokatom in notarjem!

(Okrajne ceste celjske) morajo neznano lepe biti, ker jih daje sicer liberalni in nemškutarski odbor navvažati, da morajo okrajščani globoko v žep segniti, preden zagrabi 16049 fl. Od teh gre 7587 fl. samo za šoter in 3737 fl. za delavce in vozače.

(„Slovenska čitalnica v Mariboru“) ima na dan sv. Štefana t. j. 26. decembra t. l. ob 7. uri zvečer svoj redni letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Prečitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Nagovor predsednikov. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo blagajnikovo. 5. Volitev pregledovalcev računov. 6. Volitev novega odbora. 7. Razni predlogi. K zboru vse častite ude prav uljudno vabi. Odbor.

(Katoliškemu podpornemu društvu v Celji) so darovali za božičnico č. g. Janez Krener, župnik pri sv. Frazčičku 2 fl.; č. g. Jernej Voh, kaplan v Novi cerkvi 4 fl.; g. Janez Jamnik, župan v Novi cerkvi 1 fl.; č. g. Jak. Očgerl, kaplan v Slivnici 5 fl.; g. M. Žolgar, c. k. profesor v Celji (za bož.) 2 fl.; č. g. J. Bezenšek, župnik v Čadramu 10 fl.; svitla knez in kneginja Salm-Reifferscheidt v Novem Celji 100 fl.; gospa Schellander v Celji (za bož.) 2 fl.; neim. gospa v Celji (za bož.) 5 fl.; č. g. Ferd. Majcen, kaplan v Celji (za bož.) 2 fl.; bl. gospa Terezija Stepischnegg v Celji 5 fl.; iz zapuščine rajne Marije Volavšek na Ostrožnem 10 fl.; č. g. J. Zupanič, kaplan v St. Lovrenci 4 fl.; bl. gospe: A. Wogg, A. Radakovite, M. Kandušer, M. Halm, A. Humer, M. Pfeiffer, J. Traun, E. Higersberger, M. Westermaier, A. Schmidl v Celji po 2 fl.; gospod Fr. Kameroner in L. Wambrecht-samer v Celji po 2 fl.; več neim. dobrotnikov 5 fl. 50 kr. — Bog povrni!

(Število nesrečnikov) pri Dunajskem „Ringtheatru“ je se skrčilo na 620, ker so nekateri živi všli, kar se sprva ni zvedelo. Nesreče največ kriv je gledališčni ravnatelj Jauner in njegovi služebniki. Imed teh so nekateri bili pijani, drugi so v krčmi sedeli, namesto da bi bili v gledališči vsak na svojem mestu. Denarjev zapuščenim v podporo je nabranega 642.000 fl.

(Vrlo narodne Žavčane) psuje celjskega Rakuscha brbljavka, izredno nesramno očitajoč jim sebičnost. Še zaradi hmeljarstva jih zasramuje. No, nek dunajski tiskarski list je Rakuschu nedavno precej debelo razlagal o nekšnej lastnosti pa nismo čuli da bi se njegova rahločutnost bila veliko zmezila.

(Vabilo k božični veselici), katero priredi katoliško podporno društvo v Celji v sredo dne 28. decembra ob 2. uri popoldne v hiši gosp. Kožerja „pri belem volu“ s sledečim načrtom: Program božične veselice: 1. Igrokaz „Sveta noč“, (predstavljajo učenke.) 2. Razdeljevanje božičnih daril. 3. Petje. Opazka. Vstop k tej veselici je dovoljen neudom „katoliškega društva“ proti vstopnim listom, ki se dobivajo po 20 kr. pri g. Kobilici na velikem trgu h. št. 2, in pri g. Krašovici v gosposkih ulicah h. št. 119. Častiti p. n.

društveniki naj oddajo pri vstopu k veselici svoj vabilni list.

(Ljubljanski „Zvon“) je v zadnji letošnji številki objavil: Mejnik, Rokovnjači, Nekaj iz meteorologije kranjske, Zemeljski potresi, Na meseci, V. Eržen, Slovenski pesniki v tujih prevodih, Razstaneč, Vazilij Vereščagin, Grogov Matijče, Mandelčev spomenik, J. Popovič, Noveja česka literatura, Zgodovina slovenskega slovstva, Slovenski glasnik. List nastopi drugi svoj tečaj in velja 4 gl. 60 ke. Celovski „Kres“ stane samo 4 gold.

(Od sv. Duha pri Lučanah) se nam piše o grdej nevhvaležnosti brezpametnih staršev. Tamošnji jako vrli učitelj je bil poprošen od nekega očeta, naj njegovega neporednega fanta posvari, če treba. To se je res zgodilo, ker je fant na poti v šolo slabo se obnašal. Na to pa prilomasti oča nad učitelja in se grdo krega in razsaja.

(V Slovenskih goricah) razsaja bolezen difteritis in osepnice, zlasti pri sv. Rupertu, sv. Barbari, sv. Trojici. Pri sv. Benediktu sta učitelju umrla obadva otroka.

(Glavo razbil) je kamen delavcu v premogovih jamah v Bukovcah.

(V Konjicah) so 8—10letni poglavci ukradli nekež vdovi 100 fl. in denarje zajedli in zapili. Dotične krčmarje bi naj kaznovali!

(V Mošnjah na Kranjskem) so ponočnjaki enega izmed fantov zabodli, da je hitro dušo izdehnil, Morivic je doma iz Laškega na Štajerskem.

Listič uredništva in opravištva: G. P. lep dopis o razmerah slov. uradovanja v slov. graškem, šoštanjskem okraji hitrej ko mogoče. Isto velja g. B. iz R. G. v C. ... pustimo nemčurski štor sedaj na miru. G. F. v C. Vi poročate o antikristih, ki podpise lovijo. Kaj pa podpisovati dajete, tega še nam niste naznanili, zato Vašega dopisa sprejeti ne moremo. Dopis s Tolstega vrha in od sv. Martina pri Slov. Gradci, kmalu. G. Poste restante Luttenberg. Ponudbe brez podpisov se ne sprejemajo. — G. Janko v Rud. Listov nazaj nij, naročnina Vam torej gre do konca marejaja. G. Jak. Str. v Cirkn.: Ste le 2krat po 80 kr. poslali, a „Gosp.“ velja celo leto 3 fl. Č. g. K. v Kapfenb.: za pol leta. G. Pečp. na Biz. za oznanilo nam dohaja 2 fl. 56 kr. — Vse gg. naročnike, ki so nam še kaj na dolgu, prosimo, naj bi do konca leta vsak svoje poravnali, sicer bi jim lista več ne upali v prihodnje.

Loterijne številke:

V Gradci 17. decembra 1881: 52, 29, 30, 86, 79.
Na Dunaji " " 10, 26, 35, 64, 75.

Prihodnje srečkanje: 31. decembra 1881.

1—2

Ponudba.

Fant v najboljših letih, zdrav, močan, bistre glave, lepega krščanskega obnašanja želi v službo stopiti v farovži, trgu mestu kot hlapec ali kočijaž, ali pri pošti kot pomagavec ali pri kakšnej gostilnici, štacuni; sposoben je tudi za varuha otrokom. Ime pové uredništvo „Slov. Gosp.“

Za novo leto darila.

Podpisani ponuja svojo veliko zalogo pušek: Lefauchaux, Lancaster, salonskih in pušek za na tarčo najnovejšega stroja in sestave, dalje revolverjev po sestavi Lefauchaux in central-revolverjev, pištole za streljanje v hiši in vsakojako lovsko robo po najnižji ceni.

Janez Erhart,

c. k. dvorski puškar v Mariboru.

1—2

V najem

se da blizu železniške ščacije sv. Lovrenca v puščavi ob koroške železnici na več let nekaj hiš, železno ognjišče, klet, drvarnica in sadunosnik. Več pové uredništvo „Slov. Gospodarja“.

2—2

Orglarsko službo išče

priden, še mlad, orglar, doslušen vojak, samičen in spreviden z dobrimi spričali.

Adresa: Karol Šomandl pri sv. Jakopu v Slov. goricah. Pošta: St. Jakob in Wind.-Büheln.

2—2

Organist

dobro izurjen, samskega stana, 30 let star, ob ednem izučen spreten mizar, pošten, trezen in pohleven človek, se priporočuje prečastiti duhovščini v službo; prevzame tudi mežnarijo, če je treba. Adresa: Josip Radoslavov, na Črešnjevci, Post Wind.-Feistritz.

2—3

Oznanilo.

Četrtega januarja 1882 ob 9. uri zjutraj bo minuendo licitacija za zidanje novega šolskega poslopja na Bizeljskem pri Brežicah po že predloženem strošku in načrtu za zidanje.

Tisti, kateri bi radi zidanje tega poslopja po minuendo licitaciji prevzeli, si lahko stroške in načrtež v občinski pisarnici na Bizeljskem ogledajo.

Krajni šolski svet na Bizeljskem pri Brežicah
dne 10. decembra 1881.

Prvosednik:

Pečnik.

2—2

Prostovoljna dražba.

V stolnem farovži v Mariboru se bo v četrtek 29. decembra 1881 ob 9. uri predpoldnevom sledeče po dražbi prodajalo:

2 para volov, 4 krave, 2 telički, 2 konja, več rejnih svinj, kočija, razno kmetijsko orodje itd. K tej dražbi se p. n. kupovalci vljudno vabijo.